

[Undervisningsministeren.]

for roen omkring en sag, finder jeg ikke fornødent grundlag for at foretage videre i anledning af den omtalte artikel i Politiken for tirsdag den 16. januar 1973.

Den første sag på dagsordenen var:

Spørgsmål til ministrene.

Af *Grete Westergaard* til undervisningsministeren:

„Hvad agter ministeren at foretage for at hindre, at et firma kan antage lærlinge uden at have kapacitet til at oplære dem forsvarligt?“
(Spm. nr. 100).

Skriftlig begrundelse.

Ifølge loven er det lærlingens rettigheder at få en grundig og forsvarlig oplæring. Mestrene er forpligtede til at anvende læretiden således, at lærlingene lærer det fag, hvori de er antaget til oplæring, så fuldstændigt som muligt. I den senere tid er der alligevel fremkommet adskillige eksempler på, at lærlinge ikke kunne bestå svendepøven, fordi mestrene eller firmaerne ikke havde de fornødne maskiner og andre tekniske hjælpemidler.

Det er aldeles urimeligt, at lærlingene skal bindes til længere læretid på grund af mestrenes forsømmelser, eller fordi et firma ikke har de maskiner, som er nødvendige til lærlingenes uddannelser. Sådanne læresteder burde omgående lukkes.

Grete Westergaard: Min tillid til mesterlæren er ikke særlig stor. Vi ved jo alle, hvad lærlinge bliver brugt til i den tid, hvor de er under uddannelse. Der er især noget, der har optaget mig: et firma, som var kommet op på et antal af 4 lærlinge, der ikke kunne bestå ved svendepøven.

Så er der en ting, jeg gerne vil komme med til undervisningsministeren, og det er: i den hvidbog, som LLO udgav sidste år, omtales på side 32 et løfte fra undervisningsministeren om, at han sammen med justitsministeren ville nedsætte et udvalg, der skulle udarbejde forslag til et ankenævn for lærlinge, således at lærlinge skulle sikres mulighed for at appellere dommen i en sag,

han tabte. Hvilke oplysninger kan ministeren give om dette udvalgs arbejde?

Undervisningsministeren (Knud Heinesen): Må jeg først i anledning af det stillede spørgsmål sige til fru Grete Westergaard, at jeg er fuldstændig enig i, at det er helt urimeligt, at lærlingene, som det hedder i begrundelsen, bindes til længere læretid på grund af mestrenes forsømmelser, eller fordi et firma ikke har det maskinel, som er nødvendigt for lærlingenes uddannelse, og at sådanne læresteder ikke bør uddanne lærlinge; derom er vi helt enige.

I henhold til lærlingelovens § 24, stk. 7, er det jo sådan, at det er de enkelte faglige udvalg, der, hvis det efter en undersøgelse af en virksomhed viser sig, at virksomhedens forhold er en hindring for, at en forsvarlig oplæring af lærlingene kan finde sted, skal rette henvendelse til vedkommende arbejdsformidlingskontor om at nægte at godkende kontrakter om antagelse af lærlingene i virksomhederne, og udvalgets henvendelse skal i så fald bl. a. være ledsaget af en udtalelse om, hvorvidt lærlinge i allerede løbende læreforhold skal være berettiget til at hæve kontrakten.

Arbejdsformidlingskontorerne må efter en sådan henvendelse ikke godkende kontrakter om antagelse af lærlinge i virksomheden, medmindre det faglige udvalg efter en ny undersøgelse har godkendt virksomheden som et egnet lærested. De faglige udvalgs afgørelser om godkendelse af læresteder kan så indankes for lærlingerådet, hvis afgørelse er endelig.

Undervisningsministeriet har altså efter den nugældende lærlingelov ikke mulighed for og er heller ikke, om jeg så må sige, fagkyndigt bemandet til at gribe ind over for læresteder, der er uegnede til oplæring af lærlinge. De faglige udvalg har jo derimod en sammensætning med repræsentanter fra arbejderorganisationer og arbejds-giverorganisationer, som gør dem egnede til at foretage en sådan bedømmelse af de enkelte læresteder.

I anledning af fru Grete Westergaards ikke særlig store tillid til mesterlæren vil jeg føje til, at man ved indførelsen af de nye erhvervsfaglige grunduddannelser vil skabe en mere effektiv uddannelse på praktik-